

12.61x20.62	1	2	עמוד	מצב הרוח	04/03/2016	52219563-3
מכללת חמדת הדרו - 29100						

פרשה ופירושה

הרב יצחק לוי, יו"ר הנהלת עמותת מכללת חמדת הדרום הדתית האקדמית לחינוך בשדות נגב

קדשנו במצוותיך וקרבתנו לעבודתך

מלאכתם של האומנים והפועלים והתופרים והתופרות, העמלים על המשכן וכליו, כאשר המלאכה נעשית לפי התכנית הא-לוהית - קרש אחר קרש, לולאה אחר לולאה, יתד אחר יתד, וכך נרקם לו המשכן לאיטו, ורק בסוף העבודה ולאחר הקמתו כמצווה על ידי ה', שורה עליו השכינה.

שני מעמדים אלה הפוכים האחד מן השני; האחד מלא הוד וגבורה, פתאומי, מגיע בהבזק ומסתלק "במשוך היובל המה יעלו בהר". השני הינו תוצאה של עבודה הכוללת פרטים רבים, לא עניין חד פעמי, אלא עבודת ה' יומיומית ומתמשכת במשכן "עולת תמיד". המשותף להם הוא ששניהם מתרחשים לרגלי הר סיני ובויקהל.

נלמד מכאן לעבודת ה' שלנו. גם בחיינו ישנם מעמדי בזק של קדושה ושל רוממות הרוח, והם מחזקים אותנו מאוד בקירבתנו אל ה'. לראות את הדברים בראש גדול, להתפעל מגבורת ה'

בעולם, ובייחוד בדורנו - לראות את הנהגת הנפלאה עם עמו ישראל בשבוע ה' את שבות עמו.

יחד עם זה אנו שקועים גם בעולם העשייה: קיום המצוות בדקדוק כל פרט ופרט, כל הלכה והלכה, כל סעיף קטן במשנה ברורה או בספרי הלכה אחרים. כי ללא הדקדוק מעשה המצווה פגום הוא ואינו ממלא את מטרתו הרוחנית - לקרב אותנו אל ה' יתברך.

"קדשנו במצוותיך... וקרבתנו מלכנו לעבודתך". על ידי קיום מצוות בקדושה ובשלימות הלב והמעשה, זוכים אנו לטהרת הלב הנצרכת לעבודת ה' באמת: "וטהר לבנו לעבדך באמת".

הכוזרי במאמר ג' סעיף כ"ג, פורס את שיטתו בדרך קיום המצוות, ולומד זאת מפרשת השבוע שלנו, פרשת ויקהל. ואלו דבריו: "אולם כבר אמרתי כי אין להתקרב אל הא-לוה, כי אם על ידי מצוות הא-לוה בעצמן, כי הוא לבדו יודע שיעורן ומנותן וזמנן ומקומן, וכל הקשור בחיובים האלה אשר רק בהשלמת כולם ירצה האדם לפני הא-לוה וידבק בענין הא-לוה".

ריה"ל מסביר לנו כי כדי להיות דבקים בה' דרך קיום מצוותיו, יש לקיימן לפי ציווי ה' בדיוק רב על כל פרטיהן ודקדוקיהן בשיעורם, בזמנם ובמקומם. רק כך יתקרב האדם אל ה'.

הוא לומד זאת, כאמור, מפרשתנו: "כמו שהיה הדבר במעשה המשכן אשר בכל אחת ממלאכותיו נאמר: כאשר ציווה ה' את משה, רצונו לומר בלא תוספת ובלא מגרעת".

הדגשת התורה על פרטי הכלים, מידותיהם,

החומרים מהם הם עשויים, צורתם וכדו' הביאה בסוף התהליך להשכנת השכינה על עם ישראל. כל שינוי, ולו הקטן ביותר מדבר ה', לא היה מביא להשראת השכינה במשכן. השכינה נמצאת בדברים הגדולים, אך לא פחות מכך בפרטים הקטנים.

בשני מעמדים הכתובים בספר שמות אנו עדים להשראת השכינה: במעמד הר סיני ובחנוכת המשכן.

מעמד הר סיני, מעמד גדול וכללי, קולות וברקים וקול שופר חזק מאד, כל העם עומד תחת ההר משתאה וחרד מההתגלות נוראת ההוד, ומגודל המעמד. השכינה שורה על ההר, והעם מקבל את התורה.

לעומתו, המעמד השני מתחיל בבתי

**לראות את הדברים
בראש גדול, להתפעל
מגבורת ה' בעולם,
ובייחוד בדורנו -
לראות את הנהגתו
הנפלאה עם עמו
ישראל בשבוע ה' את
שבות עמו**